

— "Αχ! πόσον είσαι επίμονος, γκιαούρ, είπεν αυτή, ενώ έ-αυρόι, ώς ήχος αϊολικής άρπα, στεναγμός: εξέφυγε τών στένων της.

— "Λε εί αι λοιπόν, άφού τό θέλετε, είπεν ό νέος, δέν θέλω νά μέ νομίσετε ώς μή ύπακούοντα είς ύμεις.

Καί είσηλθον είς τό δωμάτιον.

— "Ήξεύρεις, Πέτρε μου, πώς ήθελα νά ζωγραφισθώ;

— Αυτό άφραξ μάλλον έμέ, ύπέλαθε μειδιών μετριοφρόνας ό νέος, άλλ' άκούσωμεν καί τήν γνώμη σου, κυρία.

— "Ίδού... ήθελον νά είμαι εί: αυτήν τήν θέσιν, είπεν ή "Οθωμανίς, δεικνύουσα κομφόν καί πολυτελέ: δειάνιον, κείμενον έν τινι τών γωνιών του προυίτου θαλάμου Ίδού, κατ' αυτόν τήν τρόπον... προσέθηκε.

Καί ή ώραία μάγισσα έξηπλώθη, θέισα τών ένα τών βραχύνων άπισθεν της κεφαλής τεταμένην, όπως ύποστηρίξη αυτήν, καί έκτείνασα τήν μίαν επί της άλλης τή κνήμια, καταληγούσα: είς πόδας μικρούς, κομφούς, χαρίζεται, περιβαλλομένους ύπό λεπτότατα έξειργασμένων μεταξωτών καλπίων.

— Δέν είναι νοσηλί: αυτή ή θέσις, έξακουλούητε, καμμούσα ήδυσπαθώς τούς όφθαλμούς: . . . δέν παρησιάζει, ό,τι ήμεις οι "Οθμανλδήδες λέγομεν φαγάτ; Δέν θά άναγκάση, τόν προσφιλή μου σύζυγον καί κύριον νά μέ άγκαπή περισσότερον; . . .

— "Αληθώς είναι θαυμασία ύπέλαθεν ό νέος.

— "Αλλ' έκτός τούτου ήθελα άκόμη... προσέθηκεν οίοναί διατάζουσα καί ψελλίζουσα τās λέξεις, άλλά πώς: νά τό είπω; . . . ήθελα... ιδού νά είμαι κατ' αυτόν τόν τρόπον, Ίδού . . .

Καί ταύτα λέγουσα ή γόησσα κυρία απέσυρε, ταπεινούσα τούς όφθαλμούς, ενώ έπορρουάντο αι άνθηραι παρειά της, απέσυρεν έλκρωώς τό καλύπτρον τό πρόσωπόν της λεπτόν, ώς άράχνης ιστός, ριασμάκ. Η κίνησις αυτή παρόσυρε συγχρόνως καί τήν πόρπην του έκ μεταξίνου ύφάσματος: περιετιθίους της, ταύτης δέ έκλιπούσης, οι θησαυροί άλαδαστρίνου στήθους: έπεράνησαν, έλευθερωθέντες έκ του περισφιγγόντος αυτού ύφάσματος.

— "Αχ! άφηκε κραυγήν τρόμου ή "Οθωμανίς, σφίνουσα τήν κεφαλήν νά καταπέση επί του στήθους, ώπει ήσχύνθη επί τώ γεγονότι, καί προσπαθούσα μετά προφανούς βίης καί παραχής νά καλύψη διά τε τών χειρών καί του ίματίου τά άπληρορευμένα είς τό βλέμμα ξένου άνδρός.

"Ητο επίτηδες, ήτο τυχαίον; . . .

Τό αληθές είναι ότι διάστημα καλλιτέχνης δέν θά ήδύνατο άλλιον νάπο-

τυπώση τήν είκόνα ή τό άγαλμα της αϊδούς

(άκολουθεί)

ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΝΥΑΛΗΣ

ΠΕΡΙ ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΙΑΣ

Πρός τήν επί της "Εμφυχώσεως της "Εθνικής Βιομηχανίας Σεβασιών "Επιτροπή.

Κατά τήν έντολήν της: έπιτροπής μεταδός είς Πάρισους έπεκέρθην πολλά ίχθυοτροφεία έν εί: ά. τή του Collège de France τό όποιον έσύστησεν ό πατήρ της ίχθυοτροφίας Coste, καί έν τώ όποιώ έργασθείς ούτος επί πολλά έτη άνύψωσε τόν κλάδον τούτον της γεωργίας είς ό νύν εύρίσκεται σμυσίον β'. τ. του Jardin d'Acclimatation, έν ώ έγκλιματίζονται ξένα είδη ίχθύων γ'. τό του Carbonier, τώ σπουδαιότερου ίχθυοτρόφου της Ευρώπης, ό χάρης είς τόν κ. Didot, έγνώρισα καί προσωπικώς. Καθ' έκίστην δέ σχεδόν έμελέτην είς τά έν τή "Εκθέσει έσχάτως ίδρυθέντα ίχθυοτροφεία καί όσ' ρεοφυτεία τά διευθυνόμενα ύπό του κ. Carbonier, καί είς τά όποια ίχθυοτρόφοι έκ διαφόρων χωρών έξέθεσαν τά προϊόντα αυτών καί τάς μεθόδους προς παλλαπλασίαν καί διατήρησιν τών ίχθύων καί τών καλλιεργούμενων μαλακίων.

Καί ένωσ μέν τινες είπωσιν, ότι έπειδή ή έποχή καθ' ήν άπεστάλην είς Γαλλίαν προς εξέτασιν τών της ίχθυοτροφίας δέν ήτο ή καταλληλοτέρα, άπλώς έκ τών είς τά ίχθυοτροφεία έπισκέψεών μου δέν ήδυνάμην ν' άποκτήσω τās άπικτούμεναι: πρακτικās γνώσεις προς έφαρμογήν της παλλαπλασιάσεως τών ίχθύων τών γλυκέων ύδάτων. "Αλλ' οι Coste, Carbonier, Lamy, Jourdier, E—H. de Beaumont, Joigneaux καί άλλοι γνωστοί ίχθυοτρόφοι λέγουσι ρητώς, ότι ή παλλαπλασίασις τών ίχθύων είναι όσον δύνεται τις: νά φαντασθή άπλουσότη, καί ό τυχών, έχων ύπ' όψιν του διδόμενά τινα, δύναται εύκόλως καί έπιτυχώς: νά έπιχειρήσθ τώ έργον τούτο. "Ινα δέ κάλλιον άποδείξω τούτο, εκθέτω ένταύθα έν συνόψει τάς μεθόδους της παλλαπλασιάσεως τών ίχθύων.

Καί πρώτον μέν, ώς γνωστόν, οι ίχθύες πληθύνονται δι' ώων έναποτιθέμενων ύπό τών θηλέων κατ' έποχάς,

κατά τό μάλλον ή ήττον άριστιέας, επί τών λιθων, τών φυτών ή έντός της άμμου, συνήθως τών ρυγών, καί κατά συνήθειαν τών θερμότερων ύδάτων τών βυάκων, τών λιμνών, τών έλών. Αύτερον οι ίχθύες δέν συναυσιάζονται, ώς τά πλείστα τών ζώων, καί κατά συνήθειαν τά ώά έναποτιθέμενα είσαι άγονα, γονιμοποιούνται δέ όταν, εύθύ: μετά τήν ώστοκίαν ή ώρας τινάς: μετ' αυτήν, ό άρσεν, έλκουθεί: ύπό της όσμής: ή ύπό τινος άλλης ένστίκτου έρμής (άγνωστα είσείτ'), έπιχύνη τό σπέρμα ή λεύκωμα.

Καί τίνες μέν τών ίχθύων, ώς οι "Αρτακοσιδαί: (Salmonides), γεννώσι τά ώά έλεύθερα, δηλαδή μή προσκολλόμενα άλλήλοις, καί εκλέγουσι τά καθαρώτερα βίοντα ύδατα (τά βυάκια καί τās πηγάς), τά διερχόμενα καί τιν άμμόδη ή πετρώδη. "Άλλοι δέ, ώς οι Κυπρινοσιδαί, γεννώσιν αυτά συμπαγή, δηλαδή συγκρατούμενα κατά τό μάλλον ή ήττον διά κολλώδους ούσίαι: εκλέγουσι δέ ύδατα, έν οις φέρονται βόταναι επί τών όπίων τά ώά προσκολλώνται.

Δύο είναι οι τρόποι της παλλαπλασιάσεως τών ίχθύων, ό φυσικός καί ό τεχνικός. Καί ό μέν φυσικός συνίστανται είς τό νά περικλείηται δι' οίονδήποτε τρόπου χώρος καλυπτόμενος μέν ύπό ύδατος: πάχους κατά τό πλείστον 6 έως 8 έκατοστών του μετρου, έχοντος καί τιν άμμόδη, πετρώδη, ή βοτανοφόρον (κατά τό είδος του ίχθύος ού ζητείται ή παλλαπλασίασις), ών δέ έκτεταμένος, εί δυνατόν, προς νότον καί συγκεκωνδών μέ τό έξω του φράκτου ύδωρ διά δύο πλεκτών, έν είδει δικτύων, θυρίδων δι' ών νά διέρχηται μέν τό ύδωρ ούχ: δέ καί οι έν αυτώ ίχθύς. "Εντός δέ του χώρου τούτου τίθενται 15—30 ήμέρας: προς της ώστοκίας οι μείλλοντες νά παλλαπλασιάσωσι τό γένος των ίχθύς, όπου διατηρούνται: προσφόμενοι μέχρι της ώστοκίας. Τά νεογνά διατηρούνται έντός του χώρου τούτου επί δυς μετά τήν ώστοκίαν μήνας: ή καί μέχρι ενός έτους: τούτο εξαρτάται από τό γένος αυτών, από τήν φύσιν του ύδατος καί του χώρου έν ώ διατηρούνται, από τήν φύσιν του ύδατος: έν ώ πρόκειται ν' άπολιθώσι, καί από τά προς διατήρησιν ατώς μέσα άτινα ό ίχθυοτρόφος διαθέτει.

Ο δέ τεχνικός τρόπος, ό μάλλον έν χρήσει, συνίσταται είς τό νά γονιμο-

1 Coste. Instructions pratiques de pisciculture. Carbonier. Guide pratique du pisciculteur. Lamy. Nouveaux éléments de pisciculture. Jourdier. La pisciculture. E—H. de Beaumont. Etudes théoriques et pratiques sur la pisciculture. Joigneaux. Pisciculture et culture des eaux.

1. Η έποχή της ώστοκίας είναι διάφορος κατ' τά είδη τών ίχθύων. "Εντας όμως γεννώσιν από της άρχής: νοεμβρίου μέχρι τέλους μαιου. Οι άρτακοσιδαί: (ό άρτακί:—salmon, ό τροκίος:—truite, ή σάλιανα—omble κελ.) οι εκλεκτώτεροι τών γλυκέων ύδάτων ίχθύες, γεννώσι συνήθως από της άρχής νοεμβρίου: μέχρι της άρχής Ιανουαρίου, οι κυπρινοσιδαί: από του άπριλί: υ μέχρι μαιου.



ποιώνται τὰ ὠὰ διὰ τῆς χειρὸς τοῦ ἰχθυοτρόφου, μετὰ δὲ τὴν γονιμοποίησιν νὰ ἐπωάζονται καὶ νὰ ἐκκολάπτονται ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ, ὥστε νὰ ἐλαττωθῆται ἡ προξενουμένη φθορὰ ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ παντοίων ἐχθρῶν αὐτῶν. Ὅθεν εἶναι ἐπανάγκη ὁ ἰχθυὸς νὰ δύναται νὰ διακρίνη πότε τὰ ἐν τῇ ἐξωγκωμένῃ κοιλίᾳ τοῦ ἰχθύος ὠὰ ἢ τὸ σπέρμα εἶναι ὄριμα. Καὶ εἶναι μὲν τὰ ὠὰ ὠριμα, ὅταν πιεζόμενος ἐλαφρῶς τῆς κοιλίας αἰσθάνεται τις αὐτὰ μεταποπιζόμενα ἐν τῇ ἐκρίσει τῇ ἐρεθόνως κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἐγκυμοσύνης παραγομένη ἐν τῇ ὠθήσει, καὶ ὅταν ὁ δακτύλιος (ovifera ovis) εἶναι ἐξωγκωμένος καὶ ἐρεθιστός, ἕνεκα τοῦ ἐρεθισμοῦ τοῦ προερχομένου ἐκ τῆς διαστολῆς τῶν πέριξ μύων. Ὅταν δὲ τὸ σπέρμα ᾖ ὄριμον, ὁ ἐρεθισμὸς τοῦ δακτυλίου δὲν εἶνε τόσο καταφθινός ἐκ τῆς μαλακότητος ὡμοῦ τῆς κοιλίας καὶ ἐκ τῆς εὐκόλου ἐξόδου τοῦ σπέρματος, εὐχερῶς διακινῶσκεται ἡ ὀριμότης αὐτοῦ. Ὁ ὑπερβολικὸς ἐρεθισμὸς τοῦ δακτυλίου τοῦ θήλεως εἶναι σημεῖον τῆς ὑπὲρ τὸ δέον διατηρήσεως τῶν ὠῶν ἐν τῇ ὠθήσει καὶ κατὰ συνέπειαν τοῦ ἀθυατοῦ τῆς γονιμοποιήσεως αὐτῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ ὠὰ ἐξέρχονται μὲν εὐκόλως δι' ἐλαφρῶς θλίψεως τῆς κοιλίας καὶ διατηροῦσι τὸ ἠλεκτρῶδες αὐτῶν χρῶμα, ἀλλὰ μετὰ τινα λεπτῶν διατηροῦν ἐν τῷ ὕδατι, λευκαίνονται, ὅπερ εἶναι σημεῖον τῆς κακῆς ποιότητος αὐτῶν. Ἰχθύες φέροντες τοιαῦτα ὠὰ σπανίως ἀπκνιῶνται, ἐπειδὴ πρέπει, ὄντες ἐτοιμότεροι, νὰ τύχουσιν ἐπὶ πολλὰς κατὰ συνέπειαν ἡμέρας εἰς μέρη ἀκατάλληλα πρὸς ἐναπόθεσιν τῶν ὠῶν αὐτῶν, καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ φέρωσι αὐτὰ ἐν τῇ κοιλίᾳ πλὴν τοῦ δέοντος.

Καὶ τὰ μὲν ἐλεύθερα ὠὰ συλλέγονται, γονιμοποιῶνται, ἐπωάζονται καὶ ἐκκολάπτονται, ὡς ἐπὶ τῇ πλείστον, οὕτω. Οἷονδ' ἴποτε εὐρὺ ἀγγεῖον (ὑπόθεσις στρογγυλὸν ἐκ λευκοσιδήρου ἀγγεῖον, ἔχον διάμετρον μὲν μ. 0.40 βάθος δὲ 0.20 τοῦ μέτρου), ἡμιπληρούμεν διὰ καθαροῦ ὕδατος, ἔχοντες τὴν θερμοκρασίαν 1 ἐκ ἡμέρας, ἐξ οὗ λαμβάνομεν τὸν ἰχθύν ὡς τὸ γένος προτιθέμεθα νὰ πολλαπλασιάσωμεν. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν λαμβάνομεν διὰ τῆς δεξιᾶς, ἐκ τῆς

κεφαλῆς θήλυν ἰχθύν, ἰστάμενοι δὲ ἀνωθεν τοῦ ἀγγείου τείνομεν πρὸς αὐτὸ τὴν οὐράν, διὰ τοῦ ἀντίχειρος δὲ καὶ τοῦ δεξιῶν τῆς ἐτέρας χειρὸς θλίβομεν ἐλαφρῶς τὴν κοιλίαν καὶ ἂν μὲν τὰ ὠὰ ᾖνε ὄριμα, ἐξέρχονται τοῦ δακτυλίου μετὰ πολλῆς εὐκολίας, κεχρωματισμένα ὡς τὸ ἠλεκτρον, καὶ πίπτουσιν ἐντὸς τοῦ ὕδατος. (Σχ. Α'). Οὕτως ἐκκενοῦμεν ἐντὸς τοῦ ἀγγείου τὰς κοιλίας τριῶν ἠελίων ἰχθύων προσέχοντες πάντοτε



(Σχ. Α')

ὅπως τὰ ὠὰ μὴ συσσωρεύωνται, ἀλλ' ἐξαπλούμεθα νὰ καταλαμβάνωσιν ὁμοιόμορφως ἀπαντα τὸν πυθμένα τοῦ ἀγγείου. Κατόπιν λαμβάνομεν ἄρρην ἰχθύν, τοῦ ὁποίου πιεζώμεν τὴν κοιλίαν, ὡς τὰς τῶν θηλέων, ἐκκενοῦμεν ἐπὶ τῶν ὠῶν τὸ σπέρμα. Τὸ ἀγγεῖόν μας οὕτως ἐμπεριέχει ὕδωρ, ὠὰ καὶ σπέρμα· ταῦτα δὲ ἐλαφρῶς διὰ τῆς χειρὸς ἀκινούμενα λαμβάνομεν χωρίαν καὶ εὐστασίαν κομμένην γάλακτος. Πάντε λεπτὰ ἐξέρχονται πρὸς τελείαν γονιμοποίησιν τῶν ἐν τῷ ἀγγεῖον ὠῶν. Τοῦς ἰχθύας, ὡς τὰ ὠὰ καὶ τὸ σπέρμα ἀφρέσαμεν, ἀπολύομεν ἐν τῷ ἰχθυοτρόφῳ, τῇ λίμνῃ ἢ τῷ καταμῶθεν ἐλάττωμεν αὐτοῦ, ἵνα μετὰ ἐν ἕτος τοῦς χρονοποιήσωμεν καὶ πάλιν, ἢ τοῦς πωλοῦμεν εἰς τὴν ἀγοράν, διότι κατ' οὐδὲν ἐξέλεσθαι. Ἐάν δὲ τις ἰχθύας τὸ σπέρμα ἢ τὰ ὠὰ ἀποδεχθῆσιν ἄωρα, ἀπολύομεν αὐτὸν ἐν τῷ ἰχθυοτρόφῳ (χωρὶς περὶ τῆς παταμῶν, λίμνης ἢ ἑλῶς), ἐξ οὗ εὐκόλως μετὰ τινας ἡμέρας τὸν εἰκόμεν, ἵνα ἐπαναλάβωμεν τὴν περιγραφείσαν ἐργασίαν.

(ἀκολουθεῖ).

2. Τὸ σπέρμα ἐνὸς ἄρρηνος ἐλαρκεῖ δὲ τὴν γονιμοποίησιν τῶν ὠῶν τριῶν μέγιστον ἡμερῶν.

Ο ΤΑΦΟΣ ΜΙΑΣ ΖΩΝΤΑΝΗΣ

Λοιπὸν ὡς πῶτε θάρους, θὰ εἴπω, θὰ καταπίρω καὶ εἴμα καὶ τάρκα ἀνθρωπινῇ βδέλλα τοῦ κόβρου σποσεινῆ μαρτύρια τῆς αἰσχύνης;

Ὡς πῶτε σπόρους συμφορᾶς σὶκ σὺλλέγγα θὰ καταπίρω; Τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἀδελφοῦ; πῶτε θ' ἀγγίσω, εἴλον πρὸς τὴν νοῦν μὰς νὰ φρενίσω;

Εἰς τὴν ἀγορᾶν ἀγορᾶν ἐλάθην τῆς καρδίας, τοῦ νόνη ἢ φῶμα κατοικεῖ, ἀθλίω φεγγί, σῶματ' ἐκεῖ μὴ ἄλλας φεγγί, ἀθλίω.

Μὲ τὰ φεγγί φεγγίματα, ποῦ γέλι, προδομένα οἴσου εἰς γέλι, μισοτὰ, πικρὸν ζῶντ' ἔστι βλαστὰ σὲ σπῆθ, καλαμῖνα.

Καὶ ὅμως εὐδαιμόνη πτενὴν ματρικὴν ἀγκάλη ἀκρῶς βάρους καὶ γέλι πρὶν τὴν ἀγορᾶν ἀπὸ ἐκεῖ τῆς συμφορᾶς ἢ ἑλπί.

Καὶ ὅταν εἰς νόχτα παραχρῆς ἦσαν ἀχνὴ ἢ ἀλαμῖνη; σπῆθ μᾶλλον τ' ἀγορᾶ τὸ μὲν εὐδαιμόνη θάρους ἢ βλαστὰ, χαρὸν ἢ ἀπυρῖνη.

Ἀρσάτο ἦδη ἐστὶν ἡμεῖς τὸ πρῶτον ἀθλίω τοῦ ἐσθλοῦ μῦθου τῆς πατρὸς ὅταν ὀλίγον παραποῖς ἀνοίξω μᾶλλον σπῆθ...

... Στὰ γέλι λόγια, π' ἔλε μὲν φλοῦζεται ἢ κατὰ τῆς; καὶ δὲν ὀκνοῖ τὴν παραχρῆ τοῦ ἀγορᾶ σὲ σπῆθ τὸ τραχὺ ὁ πλάνος διαβάτης.

Ἄλλ' ἐλαφρῶς εἰς ὄνειρον, γέλι, σὺν περὶ τοῦ γένους ἐκεῖ μετὰ γέλι; ... καὶ ἐλαφρῶς ἀθλίω, ὁ γέλι, εὐδαιμόνη δόλου ἦτο δὲ!

Κ' ἔμαθα μόνη ... καὶ ἐλαφρῶς καὶ τὸ πικρὸ τῆς ἀθλίω; τῆς ἐρεθιστῆς τῆς ἀθλίω; μακρῶν τῶν ἀθλίω; μακρῶς τοῦ κόβρου εἰς μίαν ἀθλίω; ...

Ὅπου ὁ πλάνος ἐρεθιστῆς κατὰ τῆς κόβρου γέλι καὶ εὐδαιμόνη ἀθλίω ἀπὸ τῆς γῆς τῆς θάρους ἀθλίω ζωντανῆς, χρονοποιήσιν ἀθλίω!

Καὶ ἐκεῖ σκοτάδι πολὺ καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν τῆς; καὶ ἡ ἀθλίω τῆς ματρὸς μὲ τὸ μαστίγιον ὁ γέλι; τὰς ὄψεις τῶν δεινῶν τῆς;

Ἐλαμψε οὐράνιο τὸ φῶς σὲ βλεμματὰ σου, ἀθλίω;

γὰ νὰ κα' ἴσ' ὕστερον ἐκεῖ καταραμένη, δουλικῆ, νόχτα φρενίσω, αἰσχύνη! Ἐν Κε. ἀθλίω κατὰ Μάιον 1877. Ν. ΜΑΥΡΟΚΕΦΑΛΟΣ.

1. Ἡ θερμοκρασία τοῦ ὕδατος τούτου διὰ τὸν ἀπτικῆ σὺν πρῶτον καὶ τῆς σπῆθ εἶναι εἰς 8 β. θεμοί. ἀνω τοῦ 0 τοῦ ἐκατοσταθμίου, εἰς τὸν λάθρακα δ—10, διὰ τὴν πύκην 14—16, διὰ τὸν κυρίων τῶν τήλων καὶ δι' ἀπαντας ἐν γένει τοῦς περ τὰ τέλη τῆς ἀνοξίως γενῶντας ἰχθῶς 20 εἰς 25.